

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a ese tota Marti sér'a,
— dér' prenumerationile se priimesc
in tóte dilele.

Pretul pentru Ostranguri'a: pre anu
8 li. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 li. pre un tri-
lunin 2 li. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 li. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 li.
pre un trilunin 2 li. 50 cr. in v. a.
Unu exemplarin costa 15 cr.

Tóte siodieniele și banii de prenume-
rationile sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrul 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, și 30 cr. taceș timbrale.

Ho inca unu picu, să inchiaemu vorb'a!

Am invetiatu d'in carte si am
vediutu in lume, că au fostu si sunt
ómeni, cari se aréta acusi mari, acusi
éra-si pitici.

Am urmatu si eu acestu exemplu.
2—3. septemani „nu me mai aflai in
stare normale“ neci dupa minte, neci
dupa anima,“ pare că ar fi intrat
intru mine duhulu lui „Priculiciu“
(ierte-lu Ddieu, de cumiva va si fostu
avendu) si pare că me ar fi ajunsu
blastemulu lui „Cocosiù rosìu“; caci
deodata me prefacusem in unu pi-
ticotu, si de odata érasì me aretasem/
ca unu wriesiu. . . .

Un'a deosebire inse totu-si a remasu intre mine si
ómeaii cei schimbatiiosi. Cà-ci pone candu ómenii are-
tandu-se d'in mari — pitici, ori intorsu, totu de odata
si-schimba si naravulu; eu inse in ciud'a metamorfose-
loru nu m'am mai schimbatu la facie!

Ei déra acum ajunga ni metamorfosarile.

Sà se scia déra ceea ce eu o sciu, că precum ve-
deti, vi-o spunu, ca sà-o sciti, că: „éra-si me aflu acum
in stare normale si dupa minte si dupa anima!“

Ceea ce vi-o postescu si Dvóstra!

Eu:

„Gur'a Satului.“

Proverbii moderne.

Spune-mi cu cine te insocfesci,
Si sà-ti spunu, că cine esci!

Capulu plecatu nu-lu taia sabi'a — lui Tus'a.

Melulu blandu suge la dóue — oficii.

Svara nationalnica, séu

Bani topiti.

— Poema asociatiuneeana, in trei canturi.
(Dedicata unei Directiuni de bani topitoria.)

Cantulu I.

Svara! Svara! Svara!

In anii, candu d'in tiéra peri sil'a nemtiésca,
Si unii prosti sperase, că fi éri' nemniésca;
Candu fiii vechiei Rome pareau toti tigrii, lei,
Eroi de lumea mare si pui de semi-dieci;
Candu toti voiau sà fia politici, diplomiati,
Si-abiè se mai afase in tiéra renegati;
Pe scurtu, candu toti crediura, că, Dieu, va si mai bine,
Cà sterge-s'oru finantii . . . c'a fi constitutiune. . . .
O veste se latise, cà-elit'a ardeléna,
Sà scape de-ntunerecu si curs'a cea violéna
In fine, dupa lupte si multa-abnegatiune,
Facutu-a pentru frati si o Asociatiune.

Si-acést'a veste buna ori unde petrundea,
Pe toti romanii vrednici ii insufletia.
Dér' . . . sciti, — precum e 'n lume, — asiè si pe atunci,
Aflatu-s'au guratici, ce fugu de dreptu si munci,
Si, — vedi Dómne, — s'arete, că ei sunt mai svatosi,
Mai harnici si mai vilfasi si mai politicosi,
Facutu-au gura mare dicendu: „Ce? ardelenii
Sà fia mai cu rîvna, decâtă noi ungureni?
Nu, nu, ar fi rusine, sà fîmu noi mai nemernici,
Candu lumea ne cunoscé de-avutii si de poternici. . . .
La ce sà ne demitemu si sà ni facem valu,
Amblanu de a nebun'a pr'in codrii d'in Ardélu?
Mai bine, haid' sà facem Apelu cătra natiune,
Stringendu la bani, si-avè-vomu si noi Asociatiune!“

„Asiè, asiè sà fia, sà stringemu vravu de bani,“
— Dsceau cu neastemperu si focu multi aradani.
„Asiè, da-asiè sà fia“ — strigau căti-va crisiensi, —
„Asiè! — continuara si unii banatieni.

Cantulu II.

Boni! Boni! Boni!

Sî glasulu loru petrunsu-a in munti sî pe campii,
Sî-a datu chiaru sî de echo la sute sî la misi.
Sî fratii d'in departe saltandu cu bucuria,
(Câ-ci, vedi, multi nu sciura ce-e póm'a de cania,) S'arete zelu, vointia sî mai presusu iubire,
Cantau osan'a, laude sî imne de marire.

Sî deci ca tóta tréb'a sà fia cu forfoiu —
Facutu-s'au apeluri sî scrisu-s'au pr'in foi:
Câ éta aradanii, cristenii, banatienii
C'o vorba mai moderna, bravi falnici ungureni,
Voru face svatu de tiéra, cu scopu de a fondá
O mare-Asociatiune, ce multu va lumina
Poporulu ce jacuse in mare 'ntunecime
De dieci de ani, de secole, ba tocm'a d'in vechime,
Deci iute sù alerge romanii, micu sî mare,
S'ajunga fia-care la-Aradu la consultare.

Sî strinsu-s'au ca nuorii preoti, mireni, plugari,
Fiscaresi, domni de lege sî alti multi carturari,
Sî svatulu hotarită-a cu mare 'nsufletire:
Câ da, sà se fondeze, spre-a domnilor uimire,
Sî-o alta-Asociatiune, numita „aradana“,
De sinestatatoria, cu vîfă unguréna. . . .
Sî dreptu dovîda viu de-a ei constitutiune,
Alesu-s'au indata unu Capu sî-o Directiune.

A-poi cu mare svara s'a datu lumei de scire,
Calea Directiune sî pana la 'ntarire,
Priimî-va banisorii, ce fratii voru tramite,
Scriendu pe fia-care in lista sî dandu cuite,
Adica: sà se scie sî toti cu toti sà crêdia,
Calea pan' la unulu cu Capulu, garantéza. . . .

Sî fratii de unu sange mai toti, ba toti crediura,
Câ-su drepte ce cetira sî cele ce-audîra;
Deci strinsu-au la parale in auru sî argintu,
Arama sî 'n bancnote, sacrându spre scopul santu.
Sî 'n căti-va ani, cu grab'a, Directi'a-a 'ncassatu,
O suma colosală, cătu neci nu s'a speratu!

Avendu dér' matadorii parale potrivite. . . .
Croitu-au deci la plăti mari sî spese pe'ntrecute. . . .
A-poi in tóta lun'a tieneau siedintia mica,
La anu siedintia mare,—dér' candu colo? . . . nemica...
Si 'n fine, s'amutiésca pe cei opunatori. . . .
Facutu-au protocole si vravuri de scrisori. . . .
Incătu lumea credula, cu-o céta de nebuni,
Eră pe-ací sà crêda, că tote-su de bani buni. . . .

Cantulu III.

Hu'a! Hu'a! Hu'a!

Dér' éta, éta, 'n urma a datu cuiulu d'in sacu,
Câ-ci fam'a-afûrisita, — ce-a fostu sî-e mare dracu,—
Vorbiá, că Directiunea de bani s'a usiuratu,
Câ itiele-i de-o vreme pré multu s'au incurcatu,
Si alte vorbe slabe, ce nu se pré potu spune,
Câ-ci, sciti, lumea-e cam sioda... a-poi mi-e sî rusine...
Destulu sî-ti-e bogátu, că a mersu veste pr'in tiéra,
Câ unulu de la mësa, cam scii... că-e lungu la ghiéra...

Deci unii ispitira, sà afle unde-e bub'a?
Sà prinda pecatosii, sà-i védia tóta lumea. . . .
Dér' vai! ispititorii aflatu-au. . . . br. . . . aflatu
Nemic'a Fiti pe pace. . . . că-ci tóte-su in curatul...
Directi'a e 'n pace sî actele 'n pulpitul
Sî membruii 'n tóta lumea... ér' banii — s'au topitul....

Gur'a Satului.

Franziska Naumann

Rugatiunea romanilor depe septemana.

Stihu 6.

„Sî insu-sî va dâ putere sî intarire poporului seu; binecuvantatu e Dumnedieu!“

Gorespundintie.

I.

Scrisorile secrete ale lui Franz Pleischäffer către Gur'a Satului.

Svind Anna schel tiner, lingă abroba Svind Anna hel padren, (kare kemât la voi Grünhaus¹⁾) în Anele 1875, Bost Graschunul.

Tumnieluj Schupun Cura von Saduluj!

Ieste Interes de Zare, kum fost aleschera pe Opligatu la noj, schi kum noj pene amu nu schiut maj mult, numaj ke fost 3 Kanditisde.

Zum beischpil, una fost la voj, kare fasche Sche-setoare schi spunje la ele Fulgan; dara la noj fost mai ku schpeculation, ke pus doj Kandidate, — una fost Piro, esta Wom jeste, schtiij kum spunje la noj nix Deusch, — ke nu dat la njime njimik; — aber fost la al dojile Domn Pohosch, kare jeste Domn dje Pamund la Filakos, hesta fost ser prav, la hest pus noj Oplikat; apoju kum fokut noj pa jel Oplikat, nu schiut pane akuma, kind Gortesch, kare fost maj mare, fokut Sfate, schi spunje el unu pa altu afare. Asta Gortesch fost Schupun Notär, kare kiame la jèle Palagyie, Nume ka la Fetele, aber el jeste tot Wom, ke inke fost schi Kovasch, oder Schlosser. Alta Gortesch mare fost Herr Richter nost, adika Pirou, kare kiama la el Magyar, aber dje ascheje tot jeste jel Schwab brost kum la minje.

Fost dara asche, ke Domnu schel prava Pohosch spus la Herr Richter Magyar, se fasche Gorteschie kum treba, jel bladeschte ku Panj multe. Descht Schupun Magyar focut Rechnung, kare spunje la el conto 3000 Sloz ö. w. spunje tri mie la Sloz imperatesche, schi apoju asta dus Conto la Domn Pohosch; asta nu spus nix, aber kindit, ke fi pre mult, descht spus la Schupunul Notär, kese vedje Sogata hesta jeste dirept? Schi Schupun Notär kesit, ke nuj richtig, schi spus ke nu 3000 Sloz, sonder 300 Sloz fost numaj munkat schi peut la Woamenjile. Atunsch Domn Pohosch kemât pa Richter la el schi spus la jel plastimat, ke undje munkat schi peut Woamenjile 3000 Sloz, ke nu vedje maj njime Kras, ²⁾ schi apoju frut la Pirou skos okj ku 300 Sloz. Aber Pirou nost inke jeste mare Kinje schi tare la Kap, aschedare nu frut brimi banile schi finit la Gasa lui schi fokut dischputir ku Schupun Notär, apoju fokut Sgrisore lungela Vicigeschban, Schupunul Dapandy; nochdem Schupun Vicigeschban spus la Domnule Pirou mulzam zbos la Sluschpe, ke jel suschendir.

Domnule Richter spus, ke nix Deutsch, ke jel nu sgulta la Vicigeschban, ke jèle pent, la pus la Oplikat, bei Schuster Franz la Brins ³⁾ Bruderschaft, apoju jel nu gabeda 3000 Sloz sche scherut, jel dare spunje sus la kit sbekulation vagut schi Vicigeschban. Akum dare jeste tare ro.

Asta sgris jo la Tumita, numaj se nu sbunjje pa minje la njime, ka fi asta gebublizirt, kend finje la Criminalul.

Jo romunje la vostru

Fortat richtig:
Franzi Pleischäffer,
Schob brost de la Svind Auna.

¹⁾ = Comlausiu. ²⁾ = Grasu. ³⁾ = Prandiu.

II.

(D'in a-fore „La redactorulu dela „Gur'a Satului“ **Colecța de abonanti!!!** — A! . . . sarii d'in pele de bucuria. Taci, eà a fi bine, gandeam in mine. Dér d'in laintru ce să vedi — — — uf! Eca o:)

Iubite bade Gur'a Satului!

In nrii in cari mi te-ai facutu càtu unu piticu, a-poi érasi te-ai intinsu càtu unu uriesiu, am cetitul lacremarea cinstiei tale in protiv'a nepasarei strane-potiloru lui Traianu sì pe terenulu litrariu; pr'in ce misicatu in fal'a mea rimlenésca numai decàtu mi insielai bót'a sì cu *corect'a de mila* sub suóra, pornii, ca sà-ti cascigu prenumeranti, ca a-poi sì eu sà fiu scutitu de „*dì, sà nu-ti dicu*“, sì pr'in ce sà nadesdescu, că nu vei desnadesdui, ci vei continuá sì pe mai departe cu tòc'a, baremu inca 15 ani. Dér iértă-me sà-ti facu sì o observatia cu manum propriumulu meu, că adica-te cinsti'a ta, in vremea de acum'a ai trebuí sà fi mai molcomoiu sì nu asìe de poftitoriu, pentru-cà nu totu omulu are voia de a ceti sì scrie la Gur'a Satului, ma ar trebuí, ca inca sà fi cu o léca mai mare recunoscientia facie de norodulu romanescu, pentru-cà, vedi, acea trebue sà-o scii, că romanii ori cumu, cumu nu, ei totusi au cetitul foi'a cinstiei tale acum'a de 15 ani sì acést'a numai sì numai dtale 'ti face cinste mai mare, că-ci ca sì rectore de fóia ti-ai slusibitu mai a tri'a parte d'in jubileu, a-poi ast'a e ceva frumosu sì bunu la gustare.

Deci déra éta-me, dupa multa truda sì chinaiu, vinu, — sì pana vei capetá sì d'in alte parti, — ati presentá urmatori'a:

Corecta de prenumeratiune

la diuariulu cinstitei tale pe anulu venitoriu 1876. d'in comunele I. F. H. Cr. B. D. L...lu Z. A. Br. sì opidulu B. precumur urméza :

A. C. not. suspendatu, dice că-e cumnatu secundariu cu fratele lui „Gur'a Satului“, deci pe bas'a relatiunelor consanguine se abonéza gratis.

N. U. inventatoriu, pe bas'a atestatului de paupertate a-cí sub %. alaturatu, se abonéza gratis.

T. B. preotu, fóia nu o pôte prenumera cu bani, pentru-cà in anulu curgatoriu nu a potutu ferbe numai 40 acóve de rachiu de prune sì a speratu la mai multu, — se abonéza gratis.

I. P. inventatoriu, la alegerea de deputatu a tienutu cu C. Gurbanu, propune de a i se tramite foi'a gratis.

P. S. preotu, dsa are ipoteca 70 lantiuri de pamentu aratoriu, prenumera fóia, bani inse nu are pana la pasile cailorù.

T. C. inventatoriu, se abonéza la fóia, tapsi'a de prenumeratiune inse nu i se intempla tocmai acum'a, pana nu-si va gata caruti'a cea fora cai, pentru care speréza, că dora va capetá dela statu unu premiu barem de diumetate càtu a spesatu cu gatirea acelei'a, — cere deci pana atunci foi'a gratis.

I. H. preotu, fiindu-cà in revolutiunea dela 48-49 dsa a fostu martore cu ochilari pana ce spendiurara ungurii pe Buteanu la Iosasiu, ca sì la unu preotu nationalistu sà i se tramita gratis.

I. S. preotu bogotanu mare, dsa prenumera fóia intréga cu totu pretiulu, ba se deobléga a subportá si spesele procesului in casu de procesu, numai càtu că doresce, ca fóia sà i se tiparésca cu potcove

de óra-ce dsa numai cu de aste mai scie silabisá.

P. Seracu, inventatoriu de 40 de ani, lu aréta numele, sà fia priimutu intre abonanti ca — *seracu*.

Comun'a Baltele, ca sì corpu morale, dice, că dta i-ai fostu fiscalasius urbariale; deci sà-i trimiti fóia gratis.

L. F. notariu com., nu pôte prenumerá, că-ci nu s'a priimutu in preliminariulu bugetului com., altu-cumu neci pasiúsiu nu are dela *De-bai-da*. . .

A. T. preotu, s'ar aboná cu tota anim'a, déra lu impedeaca urmatoriele gravamene: a) dsa e cu bräu rosiu sì ca unu atare, nu convine a ceti fóia umoristica, b) abstragandu inse dela impregiurarea, de sub punctulu a) mai adi primavéra i-a sterpit u iépa, pr'in ce s'a ruinatu cu totulu materialmente si a-poi nu voiesce a-si mai face sì detorii. —

I. M. preotu, fiindu-cà acum'a cáttra sinea anului cur. a-i tramsu toti nrii d'in fóia gratis, speréza, că vei continuá sì in viitoriu.

C. T. notariu, se abonéza, dér' bani nu are, in locu de parale inse va acuitá pretiulu de prenumerare cu scoverdi de faina de malaiu, mangite cu untu de sementia de ludaia.

P. B. preotu, prenumera cu tota bucuria, pretiulu de abonamentu lu asemnéza d'in sum'a procesului de sub deregerea lui Gur'a Satului.

N. P. not. com. dsa e fetiorulu lui *Pap János*, se abonéza gratis, fiindu-cà multe scrieti de pr'in tiér'a lui Pap János.

N. A. pretore cerc., pe bas'a statutelor „liberale“ magiare se abonéza gratis.

I. P. not. com. dice: „prima persona sum ego,“ a dòu'a: ferbli sì macao; dér' totusi priimesce gratis.

I. St. not. cu tóte, că i-am disu: frate de frate, brandi'a-e pe bani, 'sì-sustienè dreptulu naturale, adica gratis. . . .

Finea va urmá in 13 Decembrie 1885, deci pana atunci, placă fă ce-i face.

Hididisiu,

de lunga Crisă, nobilu de malaiu dulce.

Anecdote.

(*Cas'a austriaca.*) Unu sivabu, care se aflarea pentru prim'a óra in Vien'a, fusese condusu de unu ruda de alu seu vienesu pretotindenea, spre a-i areta tóte zidirile monumentali. „Tóte-su frumose“, respunse 'n urma sivabulu, — „déra te rogu, aréta-mi tu mie unde sì care e *cas'a austriaca*?!”

(*Sà nu te sparii nemicu!*) Violinistulu renumitul *Vieuxtemps* in caletori'a sa artistica a avutu o intemplare neplacuta. Elu trase odata la unu rusu avutu, sì fuse surprinsu vediendu la cina sub mésa o massa négra ce avea ochi lucitori sì atientiti spre elu. „Nu te spariè nemica“, ii dîse domn'a casei. „e lupulu nostru celu negru, déra blandu ca óia.“ — Voindu *Vieuxtemps* sér'a sà se culce, éra i s'a aretat in apropierea sa acea massa négra. „Nu te spariè nemicu, e lupulu celu negru, sì ilu voiu duduí eu pre elu de a-ici,“ ii dîse servitorulu de casa. — In cea demanézia *Vieuxtemps* audise o impusicatura in curte. — „Ce va sà insemenace acea impusicatura?“ intrebă elu pre camerieri. — „Nu te spariè nemicu,“ ii respunse camerieriulu; „impusicara pre lupulu celu negru, că-ci adi nòpte a mancatu pre buicatoriulu nostru, de numai caltiunile au remasă d'in elu!“

Credinti'a femeiesca.

— Poveste din betrani. —

Intr'o dî, trecendu Pacal'a pr'intr'o padure désa, chiindu sî imflandu d'in cîmpoi, se 'ntelnî cu unu omu, 'nalită cătu unu paru de mazere sî natantocu, cumu-e mutulu mai voinicu.

— Da ce esci asiè de superat, fartate, — lagrai Pacal'a, — dôra ti-ai mancatu lupii caprele, ha? —

Lasa-me amarului, nu me mai intrebă — respușe voiniculu, cu ochii plini de lacremi, — cà nu credu, sà-mi scii ajutá.

— Da déca — dîse Pacal'a — èa eu sum unu omu tare iscusită sî la multi am ajutatu.

— Ei bine, ausculta déra. — Am o nevăsta, frumosă, ca unu puiu de iepure, sî buna, ca zam'a de gaina betrana. Dér' de-o vreme — bagu-séma a calcatu in urma rea, — biét'a mea nevăsta totu bolesce si nu me sufere pe lunga ea. Însedaru am batutu calcea mansului pe la cîte vrăjitorie sunt in lume; însedaru am chiamatu popi peste popi, cà sà-i faca slugibe, sî însedaru i-am cascigatu cîte sî mai cîte lécuri sî boboane babesci sî tîganesci, — tôte, tôte-ai fostu fore lécu. In necasulu meu a-poi plan-su-m'am la frundia sî iérba, dér' nime nu mi-a sciutu da unu svatu bunu. Mai dilele trecute, re'ntorcendu de la o tîgana, carea scie da bine cu bobii, am aflatu unu flăcău la mine in casa, svatuindu-se cu nevăsta mea, — precum dîceau ei, — despre ból'a nevestei mele. — Acestu flăcău mi-a spusu, cà nevăsta mea are o ból'a mare, deci m'a svatuitu, ca numai decâtă sà plecu spre mare sî sà aducu apa de a-colo, cà ci ból'a muierii mele numai cu apa de mare se pote vindecă. „Asiè-e, barbate — dîse sî nevăsta mea plangendu — pléca la mare, cà eu sentiu, cà numai cu apa de acea me-'ou potè insenatosiá.“ Ce am avutu déra dc-a face, decâtă sà auscultu svatulu celu bunu sî. — lasandu flăcăulun lunga nevăsta, ca sà aibe grige de dins'a, — sà iau lumea 'n capu sî sà plecu spre mare, ca sà aducu apa de lécu nevestei mele. — Déca déra, te tieni asiè omu cu minte, indrépta-me, pe unde asi potè ajunge mai ingraba la mare?

Pacal'a, catielu viclenu, de locu precepù ból'a nevestei omului, deci i dîse:

— Ei, fartate, Domnedieu te-a indreptat in calea mea. Eu sum unu doftoru forte vestit in tota lîmea sî chiaru sî acum'a re'ntorcu de la o nevăsta, carea éra-sî avea ból'a, tocmai ca sî nevăsta ta, sî pe carea, cu mestesiugulu meu, o sî pusei in petiore.

— O! alduiesca-te Domnedieu — lu intrerupse omulu necasită, — ajuta sî nevestei mele, cà ti-voiu da ce vei cere.

— Bucurosu — dîse Pacal'a cu sîretia — dér' trebe, sà te facu bagatoriu de séma, cà numai asiè ti voiu potè vindecă nevăsta, déca vei face ce ti-voiu spune eu.

— Te-auscultu, ca pre pop'a nostru — dîse omulu cu bucuria.

— Mai nainte de tôte asta, cà sî eu vindecu cu apa de mare, — dîse Pacal'a mai sioptindu, — dér' ca sà strabatemu pana la mare, trebue sà trecemu pr'in multe tieri sî 'mparatii; pr'in codrii cu balauri, riuri de focu sî munti de ghiatia. Fiindu-câ

inse pe a-colo numai eu sciu drumulu, sî nu cumu-va sà sentia bidiganiele cele urite, cà sî tu esci cu mine, am sà te bagu intr'unu sacu, de unde, sà nu esî, pana nu-ti voiu dice eu, sî a-colo ori ce-i audi, sà nu gramusdi un'a, — cà-ci altu-cumu de locu te'-oru papá balaurii.

— Bine, — dîse omulu hotarită — voiu face, precumu dică.

Atunci Pacal'a a scosu unu sacu golu d'in straitia sî bagandu pe omu in sacu, l'a luat de-a umerulu sî a plecatu cu elu spre satulu in care d'cea omulu cà locuiesce.

Pe drumu inse a trantită saculu de cîte-va ori la pamentu, urlându ca lupii sî facendu unu sgomotu inspaimentatoriu. Pe candu se înveli dî'a cu nîpteaua Pacal'a ajunse in satulu omului. A potutu fi pe la cin'a buna, candu Pacal'a, cu saculu in spate, ajunse la vrănită omului d in sacu.

Pacal'a a intrat in ocolu.

Dér' la nevăsta cea bolnava nu se pré vedea semne, cà ar si cine-va pe mórtă, cà-ci pe vétr'a d'in tînda ardea unu focu strajnicu sî sforaiau crapitie cu fcripturi sî lespedi de placinte.

— Buna sér'a sà vi deie Domnedieu! — dede bînetie Pacal'a.

— A lui se fi — i respuște unu flăcău tărsită dupa mésa, bendu rachiul d'intr'o plósca mare — da ce-ti trebue serantocule?

— Da sum unu bietu drumariu, sî inoptandu pe a-ici, v'asi rogá sà me lasati, ca sà me culcu pe-aici unde-va — dîse Pacal'a cu smerenie.

— N'avemu locu pentru cersitori — se restî flăcăul cu mania — cara-te de a-cí, pana nu-ti croiescu cu sbiciulu vr'o duóe.

Pacal'a se facu superat sî esî aforă, déra in curte sî-imflă cîmpoile cantandu un'a de jocu

Audiendu nevăsta sunetulu de cîmpoi i veni voia de jocu, deci esî in pragulu tîndei si strigă:

— Mâi cîmpoiesiu, vin'o 'ncóce, cà-ti dàmu salasiu peste nîpte.

Pacal'a intră a-poi in casa, asiedià saculu dupa usă si incepi a cantă d'in cîmpoi.

Pana ce Pacal'a cantă, pana atunci nevăsta intinsa o mésa, implendu-o cu feliu de feliu de mancari si beuturi, a-poi se puse si ea la mésa lunga flăcău, si mancara si beura amenduo, ca tîganulu in raiu.

Dupa ce se saturara de tôte si mai alesu dupa ce plósca se golise binisoru, incepù nevăsta a chioti astu-feliu:

„Uiuiu, ce bine-mi pare,
Cà s'a dusu mutulu la mare,
Ca sà-mi potu petrece bine,
Cu estu dragu de lunga mine.“

Da Pacal'a de a-colo d'in unghetiu inca sună:

„Ausculta Ioane-alu meu,
Ce dice betégulu teu“ . . .

— Vai mance-te lupii hotiu si talhariu — se restî ibovniculu cîtra Pacala si tragendu-i o palma — da cum cutedi a chiui astu-feliu, cà de locu te sugrumu.

Nevăsta de alta parte inca lu injură, ca sà nu mai cutedie a cantă astu-feliu.

— D'a-poi, alduiesca-ve Domnedieu, — dîse Pacal'a doiosu, — vedi cà asiè-e dîcal'a pe la noi.

Dupa unu restempu 'ore-care incepù ibovniculu a chiui:

„Uiuiu ce bine-mi pare,
C'am manatu prostulu la mare,
Ca să-mi potu petrece bine,
Cu mandruti'a d'unga mine.“

Pacal'a érasî se scapă și dîse:

„Asculta ortace-alu meu,
Ce dîce pretenulu teu“ . . .

Ibovniculu deci éra sarí la dinsulu și-i trase d'oué
palmi și-lu amenintia, că-lu scôte afore.

— D'a-poi, că asiè-e dîcal'a pela noi — se ape-
rá Pacal'a.

Intr'unu tardiu nevésta érasî se insufleti și chiuí:

„Uiuiu ce bine-ni pare,
Că s'a dusu mutulu la mare,
Ca să potu petrece bine,
Cu estu dragu de lunga mine.“

A-poi scolandu-se de dupa mésa se puse la jocu
cu ibovniculu, și-au totu jocatu și-au totu chiuítu,
candu de-o data Pacal'a incepù de nou:

„Asculta ortace-alu meu,
Ce face betégulu teu,
Ia briciagulu,
Crépa saculu,
Că de usia-e grigea mea“ . . .

Sí cum rostí aceste, barbatulu taià saculu și esí
de dupa usia, luandu nevést'a la jocu tiganescu, éra
Pacal'a puse man'a pe ibovnicu, și mi-ti l'a tieselatu
pana i-a trecutu voi'a de a mai amblá pr'in satu.

Franz Hoffmann **Edictu.**

Se curentéra diplóm'a avocatiale a unui procuroru re-
gescu, perduta mai dîlele trecute.

Acea diplóm'a este cu atâtu mai preținuita, cu cătu că de
o parte fore ea, stapanulu ei, neci că poté fi denumitul de pro-
curoru regescu, ér' de alta parte, că acea diplóm'a s'a castigatu
cu multu sacrificiu și numai dupa absolvirea matematicei d'in
Caran Siebesiu.

Dreptu ce, afatorulu, va capetă în semnu de remuneră-
tione, o pele de urșu, ce-lu va impusică unu romanu bra care
in muntele Micu.

Herr Kulotz,

vita de săvabu, adi magiaroru incarnatul,
dér' iubitoriu de fasole romanescă.

Talmesiu-balmesiu.

(§.) Amu priimitu, dreptu colegialitate, „Calen-
darinulu lui „Cocosiu rosîu“ pentru anulu 1876.“ cu
multe icône depe natura cioplite și necioplite.

In fóia „Cocosiu rosîu“ nrulu 43. amu entitu de-
spre elu, că este „unu capu de opera“, éra noi, tie-
nendu-ne de burta, d'in anima și minte venimu a mar-
turi, că mai bine disu, este „**o opera de capu**“!

Noi anulu acest'a n' amu scosu pre alu nostru
pentru anulu viitoriu.

Dér' tocmai să-lu fimu scosu, invitâmu pre toti
acei carturari și corturari, cari in dîlele ceste amare
precum și in cele ale viitorului anu, cari au să fia și
mai amare, dorescu a-si face unu bunu chieșu, să și-lu
traga dela redactorulu lui „Cocosiu rosîu“ cu 50 cruce-
ri la mana, ca și elu, sormanulu, să capete chieșu a
mai continua nărodiile sele.

(§.) Pe exemplariulu d'in „Gur'a Satului“, ce este
in casanari'a lui Iuonu d'in A. dupa antaiulu Talmesiu-
balmesiu d'in nrulu 47., unde amu fostu combatutu

modulu celu ciarlatanu de anonsarea deschiderei unei
noue negotiatorie romanesca, — o mana necunoscuta
(dupa trasurile scrisorei se da cu socotél'a a fi auto-
rialu amiculu nostru Pupulu) a facutu cu cerus'a urma-
tóri'a notitia „*de ce n'a anonsatu si in G. S.?*“

Va să dică: a lasatu să se intieléga, că ast'a ar fi
fostu motorulu combaterei nóstre, și nu celu alu mora-
lului.

Pe candu amiculu nostru celu iubitu s'a potutu
convinge pe deplinu, că acea negotiatoria cu căte-va
septemanî mai înainte a fostu de 3. ori anonsata in
colónele diurnalului nostru și dupa anonsarile nóstre
numai s'a facutu publicarea in „Albin'a.“

Marsîava resbunare dela amiculu nostru celu pré
bunu, pré inteleptu, și pré circumspectu!

Ei déra ce o să-i faci, candu bine se scie, că *pizm'a și resbunareu, ca patime peccatóse, sunt fructele intunerecului!*

Asfè, asfè, frate, „si tacuisses, philosophus, man-
sisses!“

(§) Càpâii liberalilor au càlbedit u audiendu,
că nenea Acsente s'a alesu deputatu dietale in cer-
culu alu duoile d'in scaunulu Orestiei, și deci acum'a
— de frica, că nanasiulu rebelilor pote ii va con-
turbâ in cioroborulu loru, — stau să capete și o léca
de stropsiela. Spre liniștirea jupaniei loru, inse avemu
să facem cunoscutu, că Acsente inca nu crede a fi so-
situ tempulu, candu va avè să mérge la dinsii, spre a
li face vediut'a cuvenita.

*Sórtea literaturul român, care tempulu te-
neretielor sele și l'a petrecutu cu bazaonile: a
face studii și cu scrierile sele a lumind pre
poporu!*

Magazinulu lui „Gur'a Satului“

Taber'a ungurésca d'in romani de pe la alegerile de deputati dietali d'in Ungari'a și Transilvania.

Acestu quotlibet compusu parte d'in voluntari, parte d'in cei prinsi cu funea, se publica spre scire si acomodare. Lasa véda lumea: cine sunt acei'a, cari cu votulu loru au trantit partit'a nationale romana la petiérele fratilor nostri magiari, respectivaminte au lovitu in ea, spre a o blamá si sgudui.

Spre acestu scopu, si ca acestu cupletu să fia completu, rogàmu pre conducatorii d'in cele-l-alte, districte ca să ni comunice liste de votare, deosebindu pre romani, pentru a-i cunoscere.

(Urmare.)

In districtulu Aradului.

C.) cerculu alegatoriu alu Radnei.

Candidati: alu partitului nationale opositional, Iosifu Belesiu, protopopu gr. orientale alu tractului Totvaradiei, deputatu in sinodulu eparchiale alu Aradului si in congresulu nationale, si asesore la consistoriul metropolitanu apelativu, — si alu partitului liberale guvernamentale ungurescu, Colomanu Biró, proprietariu mare d'in Aradu, altu-cum necunoscutu la mass'a poporului d'in cercu.

Voturile romanilor pentru magiarulu invingatoriu, Colomanu Biró, si contr'a candidatului nationale au fostu urmatóriele:

(Urmare.)

d.) d'in comun'a Minislu: ¹⁵⁾

- 1.) Franciscu Butiurc'a not., com. ¹⁶⁾
- 2.) Vasiliu Siararu, economu.
- 3.) Petru Casapu,
- 4.) Onu Draghiciu,
- 5.) Lazaru Crasnicu, ¹⁷⁾
- 6.) Ioti'a Bodea,
- 7.) Filipu Serbu ¹⁸⁾
- 8.) Vasiliu Némtiu, ¹⁹⁾
- 9.) Teodoru Rusand'a,
- 10.) Petru Barbateiu,
- 11.) Mihaiu Crasnicu ²⁰⁾
- 12.) Lazaru Draghiciu,
- 13.) Georgiu Babol'n'a, ²¹⁾
- 14.) Teodoru Bradénu,
- 15.) Ioanu Ladariu,
- 16.) Petru Siararu,
- 17.) Mitru Crasnicu, ²²⁾
- 18.) Teodoru Brasiovanu,
- 19.) Mitru Simeonu,
- 20.) Mitru Dragosiu, ²³⁾

¹⁵⁾ Cu vinulu celu bunu, bunu, care de altmintera inca e unu factoru principalu pe la alegeri. . . . Se vede, că a morit pop'a Nicofae (Popoviciu), că ei comun'a remase prada la căti toti.

Red.

¹⁶⁾ Fetioura de tréba; in vremuri unguresci e unguru, si in vremuri romanesci e romanulu celu mai mare. Va să dica se pricpe la — politica.

Red.

¹⁷⁾ Crasnicu, care fugă de baserică, ca draculu de tameia.

¹⁸⁾ Numele de Serbu se trage d'in latinesculu „servus“, ce insémna *sluga la stapanu*. Asì este.

Red.

¹⁹⁾ Da, da: nemtii tiene cu ungurii.

Red.

²⁰⁾ Inca unu crasnicu, care nu-si tiene rondulu basericiei sele.

Red.

²¹⁾ Nu cumva si-deducre originea d'in sementi'a celoru ce au facutu turnulu Babilonului, unde s-tau amestecatul limbele?!

Red.

²²⁾ Este crasnicu pentru partid'a Biró-iana va fi trebuindu să tragă clopotulu într'o ureche.

Red.

²³⁾ Ilustre Dragosiu, fundatorele alu domniei romanesci d'in Moldov'a, poftim a-ici ai unu stranepotu!

Red.

21.) Simeone Miculiti'a,

22.) Petru Betran'a,

23.) Ioanu Danila, ²⁴⁾

24.) Onu Pető, ²⁵⁾

25.) Mitru Betrana, ²⁶⁾

26.) Nicolau Hurde,

27.) Stefanu Tieciu,

28.) Demetriu Stoianu,

29.) Teodoru Oprénu,

30.) " Dragosiu,

31.) Georgiu Rotariu, ²⁷⁾

32.) Ioti'a Bodea,

33.) Petru Rusand'a,

e.) d'in opidulu Giorocu: ²⁸⁾

0

f.) d'in comun'a Cuvinu:

1.) Stefanu Grecu, ²⁹⁾ economu,

2.) Teodoru Mond'a,

3.) Georgiu Tetul'a,

4.) Petru Mosiu,

5.) Nic'a Dabu,

6.) Ioti'a Ned'a Serbu,

7.) Nicolau Bradénu,

8.) Lazaru Popoviciu, ³⁰⁾

9.) Mitru Iliesiu,

10.) Ioti'a Ios'a,

11.) Petru Tetul'a,

12.) Vasiliu Serbu, prim. comun. ³¹⁾

13.) Isai'a Mont'a, notariu ³²⁾

²⁴⁾ Est'a, ca protoculu Danila, inca a ajunsu in gur'a leiloru.

²⁵⁾ Nume frantuzesen, insémna „mien— la sufletu.“

²⁶⁾ Fetioura de betrana, dér' totu nu e de baba.

²⁷⁾ Cara face „rôle tigaresci“?

²⁸⁾ Poftim, unde nu esiste nici o conducere nationale! Căti romani au mersu la urna toti au votatul pentru partid'a nôstra; era pentru adversari a remasul o-0.

²⁹⁾ Scii, bade, ce insémna d'in latina:

„graeca fides,
nolla fides?“

³⁰⁾ Carturariu si are frate popa in Otlae'a.

³¹⁾ La coda.

³²⁾ Si fiindu-că partid'a Biró-iana a invinsu, era cea nationale s'a trantit la pamentu,

dre „Esai'a dantiursee“?

g.) d'in comun'a Berzav'a:

- 1.) Mihaiu Rasic'a, economu.
- 2.) Zenoviu Donec,
- 3.) Iosifu Banatanu,
- 4.) Balanu.
- 5.) Ghiti'a Munténu,
- 6.) Pahomiu Ardelenu,
- 7.) Petru Gruicianu,
- 8.) Sinesiu Stepanu,
- 9.) Teodoru Socostanu,
- 10.) Trandafiru ³³⁾ Dehelénu, economu.
- 11.) Spiridonu Terbe,
- 12.) Ioanu Plesiu,
- 13.) Acseste Balténu,
- 14.) Constantinu Lapedatu, ³⁴⁾
- 15.) Georgiu Gruicianu,
- 16.) Iosifu Dehelénu,
- 17.) Acatiu ³⁵⁾ Mihailoviciu, not. com.

h.) d'in comun'a Odvosu: ³⁶⁾

- 1.) Ioanu Chelmacanu, economu.
- 2.) Anania Spatanu,
- 3.) Vasiliu "
- 4.) Traila Socostanu,
- 5.) Nicolau Crasiovianu,
- 6.) Leontiu Dubesteniu,
- 7.) Milentiu Suciu,
- 8.) Onitia Crasiovianu,
- 9.) Traila Spatanu
- 10.) Constantinu Tomescu,
- 11.) Paulu Cosm'a,
- 12.) Vasiliu Dubesteniu,
- 13.) " Crasiovianu,
- 14.) Teodoru Moldovanu,
- 15.) Iacobu Spatanu.

(Se va urmá.)

³³⁾ Frumosu Trandafiru romanescu in pamentu ungurescen!

Red.

³⁴⁾ — De noi? Frumosu.

Red.

³⁵⁾ Adica-te e acatiatu de ei! . . .

Red.

³⁶⁾ Unde paroculu locului e fratele candidatului nostru nationale. Si de a-ici pentru partid'a poporului numai 12. éra pentru partid'a domnésca an fostu 15. Mari amagiri au trebitu să vina la cale pentru scoterea unui rezultat atât de abnormale ca acest'a! . . .

Red.